ECLI:LV:RVPT:2018:0220.1A30010417.1.S

Lieta Nr.1A30010417
Lietvedības Nr.1-0026-18/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2018.gada 20.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Zute,
Rīgā, Abrenes ielā 3, rakstveida procesā izskatīja /pers.B/ sūdzību par VP Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2017. gada 3.marta lēmumu Nr. 446.

Aprakstošā daļa.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk – VP RPP KPP PP CPB) jaunākais inspektors M.Ševšeļovs 2017.gada 22.janvārī, plkst.11:46, sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PF 957426 par to, ka /pers.B/ 2017.gada 22.janvārī, plkst.11:42, Rīgā, vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa 11.novembra krastmalu no Poļu gātes puses Akmens tilta virzienā ar ātrumu 80 km/h pie atļautā ātruma 50 km/h, iespējamais minimālais ātrums 77 km/h. Ātrums tika fiksēts ar mērierīci G2S 33897 (30.08.14). Tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk tekstā arī CSN) 101.punkta prasības. Minētās darbības kvalificētas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā arī Latvijas APK) 149.8 panta astotās daļas.

Ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PF 957426 sūdzības iesniedzējam /pers. B/ uzliks naudas sods EUR 80 apmērā.

/pers. B/ administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr. PF 957426 apstrīdēja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldē (turpmāk tekstā arī VP RRP KPP) un ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2017.gada 3.marta lēmumu Nr.446 (turpmāk tekstā arī lēmums) VP RPP KPP PP CPB jaunākā inspektora M.Ševšeļova 2017.gada 22.janvārī pieņemtais lēmums lietā Nr.PF 957426 atstāts negrozīts.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks A.Pumpurs 2017.gada 3.marta lēmumā Nr.446 norāda, ka 2017.gada 01.februārī VP RRP KPP reģistrētajā iesniegumā /pers. B/ norādījis, ka nepiekrīt viņam sastādītajam administratīvā pārkāpuma protokolam Nr.PF957426, jo uzskata to par nepamatotu. Administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PF957426 norādīts, ka iesniedzējs plkst. 11:42 vadīja transportlīdzekli ar braukšanas ātrumu 80 km/h. Savukārt no iesniegumam pievienotās izdrukas no GPS sekošanas sistēmas, kurā nepārprotami redzams, ka transportlīdzeklis /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ no plkst. 11:40 līdz plkst. 11:44 nav pārsniedzis ātrumu, kas būtu lielāks par 65 km/h. Iesniedzējs atsaucas uz Latvijas APK 243.panta nosacījumiem norādot, ka krimināltiesību princips paredz, ka visas šaubas ir tulkojamas par labu apsūdzētajam. Uzskata, ka GPS izdruka ir neapšaubāms pierādīšanas līdzeklis.

Iesniegumam pievienota GPS izdruka, no kuras redzams, ka 2017.gada 22.janvārī no plkst. 11:40 līdz plkst. 11:59 transportlīdzeklim ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ braukšanas ātrums bija līdz 70 km/h.

Atsaucas uz Ministru kabineta 2015. gada 2.jūnija noteikumiem Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumu" 101.punktu, Latvijas APK 149.^{8}panta astoto daļu.

No Latvijas Nacionālā metroloģijas centra Elektrisko mērījumu laboratorijas izdotā un apstiprinātā verificēšanas sertifikāta Nr. E0715V16 izriet, ka radars "Genesis II Select" Nr.33897 autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei atzīts par derīgu.

Lai iestātos Latvijas APK 149.^{8}panta astotajā daļā paredzētā atbildība, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis atradies kustībā un ir pārsniedzis CSN noteikto atļauto braukšanas ātrumu robežās no 21 km/h līdz 30 km/h (dotajā gadījumā, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, braukšanas ātrums bija 77 km/h), apdzīvotā vietā, pie maksimāli atļautā braukšanas ātruma 50 km/h. Iestāde konstatējusi, ka lietā nepastāv strīds par to, ka 2017.gada 22.janvārī, plkst. 11:42, transportlīdzeklis /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, brauca pa protokolā norādīto maršrutu, apdzīvotā vietā, un to vadīja /pers. B/.

Lietā ir noskaidrojams jautājums, vai protokolā norādītais ātrums fiksēts tieši /pers. B/ vadītajam transportlīdzeklim.

Lēmumā norādīts, ka iesnieguma izskatīšanas gaitā, tika konstatēts, ka izdarītais pārkāpums fiksēts ar mērierīci "Genesis II Select" Nr.33897, kas aprīkota ar video ierakstīšanas funkciju.

Noskatoties videoierakstu redzams, ka 2017.gada 22.janvārī, plkst. 11:42:19 pretim braucošajam zaļas krāsas transportlīdzeklim (taksometram) Toyota (fiksēšanas brīdī- vienīgajam) fiksēts braukšanas ātrums 80 km/h. Šo transportlīdzekli inspektors identificēja, kā /pers. G/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. Dienesta transportlīdzeklis veica apgriešanās manevru un apturēja minēto transportlīdzekli.

Objektīvi izvērtējot videoierakstu neradās šaubas par to, ka protokolā norādītais ātrums 80 km/h ir fiksēts tieši iesniedzēja vadītajam transportlīdzeklim.

Fiksējot pārkāpumu, un administratīvā protokola sastādīšanas laikā policijas darbinieks rīkojās savas kompetences ietvaros un saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem, viņa rīcībā policijas darbinieku darbu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumi nav konstatēti. Apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti un iespējas fiksēt pārkāpumu konstatēti netika. Bez tam nav konstatēti apstākļi, ka policijas darbinieks tieši vai netieši būtu ieinteresēts sastādīt /pers. B/ administratīvā pārkāpuma protokolu kaut kādu personīgu motīvu dēļ.

Atsaucoties uz ar Latvijas APK 243 .pantu, 243.[1]pantu, norāda, ka lietā ir šādi pierādījumi administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF957426, videoieraksts, verificēšanas sertifikāts, /pers. B/ iesniegums.

Iestāde norāda, ka pievienotā GPS izdrukai ir tikai informatīvais raksturs. GPS primārais mērķis ir sekot transportlīdzekļa atrašanas vietai, nevis braukšanas ātruma mērīšana. Braukšanas ātruma uzrādīšana ir tikai informatīvais raksturs.

Likumdevējs braukšanas ātruma kontroli ir uzdevis veikt Valsts policijai, Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumi Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" paredz verificēšanas sertifikātus.

No minētā izriet, ka policijas darbinieki ir tiesīgi veikt braukšanas ātruma kontroli tikai ar tādām mērierīcēm, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām. Proti, mērierīcēm, ar kurām nosaka transportlīdzekļu braukšanas ātrumu, ir jābūt verificētām un to verificēšana ir jāveic ne retāk kā reizi gadā. Minēto tiesību normu mērķis ir regulāra mērierīču verifikācijas veikšana, lai nodrošinātu mērierīču veikto mērījumu precizitāti un nekļūdīgumu. Konkrētā gadījumā policijas darbinieks veica braukšanas ātruma mērījumu ar verificētu, šim mērķim paredzētu mērierīci, vienīgajam pretī braucošajam transportlīdzeklim.

Izvērtējot administratīvajā lietā savāktos materiālus iestāde uzskata, ka ir konstatēts un pierādīts, ka /pers. B/ 2017.gada 22.janvārī ir izdarījis CSN 101. punkta prasību pārkāpumu. Līdz ar to administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF957426 /pers. B/ noformēts likumīgi un sods piemērots pamatoti.

Lēmumā norādīts, ka lietā nav neviena objektīva, likumīga un pamatota iemesla, lai atceltu /pers. B/ piemēroto sodu un lietvedību izbeigtu.

2017.gada 3.aprīlī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. B/ sūdzība par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2017. gada 3.marta lēmumu Nr.446 un administratīvā pārkāpuma lieta.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka nepiekrītot iestādes pieņemtajam lēmumam, pamatojoties uz Latvijas APK 243.panta otro daļu, 260.pantu, un 288.panta pirmo un otro daļu, 289.panta pirmo daļu, 289.6 panta pirmo daļu lūdz atcelt iestādes lēmumu.

Lai varētu piemērot Latvijas APK 149.[8]panta astoto daļu, nepieciešams konstatēt to, ka sūdzības iesniedzēja vadītais transportlīdzeklis, kā arī to, vai administratīvās lietvedības lietā esošie pierādījumi ir pieļaujami.

Atsaucoties uz Latvijas APK 243.panta pirmo daļu, desmito daļu, norāda, ka 2017.gada 22.janvārī plkst. 11.42 Valsts policijas amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu sūdzības iesniedzējam Nr.PF957426, ar kuru tika nolemts piemērot EUR 80,00 naudas sodu par pārkāpumu, par ko paredzēta atbildība Latvijas APK 149.[8] panta astotajā daļā. Lēmumā ticis norādīts, ka sūdzības iesniedzējs vadīja transportlīdzekli pa 11.novembra krastmalu Akmens tilta virzienā ar ātrumu 80 km/h pie atļautā ātruma 50 km/h, iespējamais minimālais ātrums 77 km/h. Ātrums tika fiksēts ar mērierīci G2S 33857 (30.08.14).

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka vadīja transportlīdzekli ar atļauto braukšanas ātrumu, ko apliecina arī sūdzībai pievienotā izdruka no GPS sekošanas izdrukas, kurā nepārprotami ir redzams, ka transportlīdzeklis laika posmā no plkst. 11.40 līdz plkst. 11.44 nav pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu un lielākais ātrums ir bijis 65 km/h.

Lēmumā iestāde norāda, ka mērierīci G2S 33897 ir verificēta, kā arī tas, ka tā ir aprīkot ar video ierakstīšanas funkciju. No videomateriāla esot redzams, ka braukšanas ātrums fiksēts pretim braucošam zaļas krāsas transportlīdzeklim (taksometram).

Būtiski ir noskaidrot, vai video ieraksta fiksēšanas funkcija ir verificēta un precīzi sasaistīta ar mērierīci G2S 33897, kas ir atsevišķi verificēta. Proti, vai nepastāv nobīde starp video ierakstu un mērierīci.

Tā pat arī ir būtiski noskaidrot, vai nepastāv iespēja, ka braukšanas ātrums ir fiksēts jebkuram citam transportlīdzeklim. Lēmumā iestāde nepamatoti norāda, ka sūdzības iesniedzēja iesniegtajai GPS izdrukai ir informatīvs mērķis, kā arī iestāde nepamatoti to nav vērtējusi kā pierādījumu, uzskaitot lietas materiālos esošos pierādījumus.

Pie šādiem apstākļiem nepārprotami ir secināms, ka ātrums nav fiksēts transportlīdzeklim, bet gan kādam citam transportlīdzeklim. Konkrētā izdruka apliecina, ka plkst. 11.42, kad tika fiksēts ātrums 80 km/h, sūdzības iesniedzējas vadīja transportlīdzekli ar ātrumu, kas nepārsniedza 65 km/h.

Krimināltiesību princips paredz, ka šaubas tulkojamas par labu apsūdzētajam. Judikatūrā atzīts, ka šis princips ir attiecināms uz saprātīgām šaubām, kuras nevar novērst, nevis uz jebkādām pretrunām lietā esošajos pierādījumos (*sk.*

Augstākās tiesas 2007.gada 18.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-395/2007 14.punktu, Senāta 2007.gada 22.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-52/200711.punktu).

Konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzēja iesniegtā GPS izdruka ir neapšaubāmas pierādīšanas līdzeklis transportlīdzekļa ātrumam konkrētajā vietā un rada pamatotas un saprātīgas šaubas, kuras ar lietā esošie, materiāliem nav iespējams izslēgt un novērts.

Ņemot vērā iepriekš minēto, sūdzības iesniedzēja darbībās nav Latvijas APK 149.[8] panta astotajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāva un sūdzības iesniedzējs nepamatoti ir saukts pie administratīvās atbildības.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.6 panta noteikumiem 2017.gada 20.aprīlī VP RRP KPP nosūtīta sūdzības iesniedzēja sūdzības kopija, izskaidrojot Latvijas APK 289.6 panta ceturto daļu, ka lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus līdz 2018.gada 22.janvārim, vienlaikus paziņojot lietas dalībniekiem, pamatojoties uz Latvijas APK 289.6 panta pirmo daļu, par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2018.gada 20.februārī, nosakot, ka nolēmums būs pieejams tiesas kancelejā 2018.gada 21.februārī.

VP RRP KPP, tiesas noteiktā termiņā nav sniegusi paskaidrojumus, pieteikusi citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Latvijas APK 289.6 panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā 2018.gada 20.februārī.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka /pers. B/ sūdzība ir noraidāma un VP Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2017. gada 3.marta lēmums Nr. 446 atstājams negrozīts, pamatojoties uz sekojošiem motīviem.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.6 pantu izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai. Tiesa konkrētā lietā nekonstatē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.12 panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.12panta otrajā daļā noteikts, ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību noraida;
2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;
3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;
4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 1.pants noteic, ka administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā.

Šā uzdevuma realizēšanai administratīvo pārkāpumu kodekss noteic, kāda darbība vai bezdarbība atzīstama par administratīvo pārkāpumu, kādu administratīvo sodu, kāda institūcija (amatpersona) un kādā kārtībā var uzlikt personai, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu

Saskaņā ar Latvijas APK 243.[1] pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Ceļu satiksmes noteikumu 102.punkts nosaka, ka ceļa posmos, kur uzstādītas attiecīgas ceļa zīmes, transportlīdzekļi, ievērojot šo noteikumu 99. punktā minētos nosacījumus, drīkst braukt ar ātrumu, kas nepārsniedz ceļa zīmē norādīto ātrumu.

Latvijas APK 149.8 panta astotā daļā paredzēta administratīvā atbildība par atļautā braukšanas ātruma

pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņdesmit *euro* apmērā.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.8panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir jākonstatē, ka vieglā transportlīdzekļa vadītājs apdzīvotā vietā pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu.

Lietā nepastāv strīds par to, ka sūdzības iesniedzējs protokolā Nr.PF 957426 norādītajā laikā vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa protokolā norādīto maršrutu vietā, kur atļautais ātrums ir 50 km/h, ko neapstrīd arī pats sūdzības iesniedzējs.

Lietā ir strīds par to, vai sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Latvijas APK 149.^{8}panta astotajā daļā paredzēto pārkāpumu, vadot transportlīdzekli /pers. G/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ir pārsniedzis CSN noteikto atļauto braukšanas ātrumu robežās no 21 km/h līdz 30 km/h., atrēķinot pieļaujamo radara kļūdu, vadītājs ir braucis ar ātrumu 77 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums un pamatojoties uz kuriem iestāde secinājusi, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Latvijas APK 149.^{8}panta astotajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 289.^{13}panta trešā daļa nosaka, ka ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sniegtajiem paskaidrojumiem, sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

Tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks A.Pumpurs 2017.gada 3.marta lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtējis visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām.

No lietas materiāliem, redzams, ka ātruma mērījums fiksēts ar mērierīci, G2S 33897 (30.08.14). No Latvijas Nacionālā metroloģijas centra Elektrisko mērījumu laboratorijas izdotā un apstiprinātā verificēšanas sertifikāta Nr.E0715V16 izriet, ka mērierīce "Genesis II Select" ar G2S 33897 autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei atzīta par derīgu līdz 30.08.2017. Ātruma mērierīce atbilst likuma „Par mērījuma vienotību" prasībām, kā arī Ministru kabineta 2007.gada 09.janvāra noteikumu Nr.40 „Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" un Ministru kabineta 2006.gada 05.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" prasībām.

Un saskaņā ar CSL 43.^{4} pantu noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē ceļu policija ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām. Tādejādi tiesa secina, ka iestāde rīkojusies atbilstoši savai kompetencei.

Tiesa ņem vērā, ka policijas darbinieki pildot savus dienesta pienākumus sastāda procesuālos dokumentus, kuru saturam tiesa piedod ticamību, jo policijas darbinieku norādītie fakti nav pretrunā ar lietas materiāliem.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta piekto un sesto daļu, tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā un tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt tiesas sēdē.

Lietā nav iegūti pierādījumi, kas apliecinātu sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka ātruma mērījums nav ticis veikts sūdzības iesniedzēja vadītajam transportlīdzeklim protokolā norādītajā vietā un laikā.

Kā izriet no VP RPP KPP PP CPB jaunākā inspektora 2017.gada 22.janvārī plkst.11:46, sastādītā administratīvā pārkāpuma protokola Nr. PF 957426, /pers. B/ ar protokolu - lēmumu iepazinies, to parakstījis, uz vietas rakstisku paskaidrojumu nav sniedzis.

No lietā esošā protokola redzams, ka sūdzības iesniedzējs, uzreiz pēc pārkāpuma parakstījās par to, ka ir iepazīstināts ar protokola saturu, Latvijas APK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi viņam saprotamā valodā izskaidrotas, kā arī parakstījās par protokola eksemplāra saņemšanu, nesniedzot rakstveida paskaidrojumus.

Tiesu praksē ir atzīts, ka sākotnēji sniegtajiem paskaidrojumiem ir piedodama lielāka ticamības pakāpe, nekā paskaidrojumiem, kas sniegti vēlāk.

Sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītie apstākļi, ka braukšanas ātrums ticis fiksēts citam transportlīdzeklim, GPS sekošanas izdruka apliecina, ka sūdzības iesniedzējs minētajā laika posmā nav pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu ir pilnīgā pretrunā ar sūdzības iesniedzēja sākotnējām darbībām, parakstot protokolu nesniedzot rakstveida paskaidrojumus un iesniegto 2017.gada 1.februārī iesniegumu VP RRP KPP, iesniegumā norādītos apstākļus, ir vērtējami kā sūdzības iesniedzēja centieni izvairīties no administratīvās atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Kā norādījusi Administratīvā apgabaltiesa 2009.gada 15.decembra spriedumā lietā Nr.A42499107, ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz tūlīt pēc pārkāpuma sniegt patieso lietas apstākļu izklāstu sīkā paskaidrojumā. Sniegt paskaidrojumus ir personas tiesības, ja viņa tās neizmanto, tad vēlāk vairs nevar atsaukties uz saviem pirmajiem paskaidrojumiem. Vislielākā ticamība ir dodama tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis

laika izdomāt sev izdevīgāku versiju (*skat.2009.gada 15.decembra Administratīvās apgabaltiesas spriedumu lietā Nr.A42499107)*.

Tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti pierādījumi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas konstatēt pārkāpumu, kā arī tiesa nekonstatē, ka policijas darbinieki būtu ieinteresēti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu sūdzības iesniedzējai. Tiesa ņem vērā, ka policijas darbinieki pildot savus dienesta pienākumus sastāda procesuālos dokumentus, kuru saturam tiesa piedod ticamību, jo policijas darbinieku norādītie fakti nav pretrunā ar lietas materiāliem.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītajiem apstākļiem, tiesa norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokols saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta otro daļu ir pierādīšanas līdzeklis. Tātad tajā norādītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, ciktāl tie nav tikai amatpersonas secinājumi, vērtējami kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzējam sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīti pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, proti, sūdzības iesniedzēja veiktās konkrētās darbības, kas ir vērtētas kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Lai gan policijas darbinieku sastādītie dokumenti (arī protokoli un ziņojumi) paši par sevi nav uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku sastādītajiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.apakšpunktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.apakšpunktu)*.

Lai apšaubītu policijas darbinieka sniegtās ziņas, kas ir arī apstiprinātas ar rakstveida pierādījumiem, konkrētajā gadījumā ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF 957426, videoierakstu, sūdzības iesniedzēja iesniegumu, lēmumu, lietā ir jāpastāv īpašiem apstākļiem, kas spēj šādas šaubas izraisīt *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 19.oktobra sprieduma lietā Nr.113007108 9.punktu)*.

Tiesa atzīst, ka lietā nav pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu bijuši ieinteresēti nepamatoti sastādīt sūdzības iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu, kā arī pieņemt lēmumu par pārkāpumu, kas patiesībā nav noticis.

Izvērtējot videoierakstā redzamo kopsakarā ar administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PF 957426 norādīto, tiesai nerodas šaubas, ka policijas darbinieks fiksēja braukšanas ātrumu 80 km/h, atrēķinot pieļaujamo radara kļūdu 77 km/h, sūdzības iesniedzēja vadītajam transportlīdzeklim vietā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 50 km/h.

Ņemot vērā Ceļu satiksmes noteikumu 99.punktā minēto tiesību normu, tiesa atzīst, ka, ka transportlīdzekļa vadītājam, ir jāizvēlas ceļa segumam, satiksmes intensitātei atbilstošs braukšanas ātrums, lai varētu nodrošināt Ceļu satiksmes noteikumu ievērošanu un satiksmes drošību.

Tiesa atzīst, ka /pers. B/ administratīvā pārkāpuma izdarīšana ir pierādīta, vērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopumā, sūdzības iesniedzējam piemērots Latvijas APK 149.^{8}panta astotās daļas sankcijā paredzētais naudas sods.

Fakts, ka persona, kas ir saukta pie administratīvās atbildības pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu, lai atceltu lēmumu.

Izvērtējusi sūdzības iesniedzēja sūdzību, tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējs nav norādījis tajā nekādus jaunus argumentus vai apstākļus, kas nebūtu nezināmi Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldei lietas izskatīšanas laikā, un netika vērtēti, pieņemot lēmumu.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

Tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks pilnīgi un vispusīgi izvērtējis visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem, tiesa nekonstatē, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde administratīvās lietas izskatīšanas procesā iestāde, būtu pieļāvusi procesuālos pārkāpumus, kas būtu par pamatu pārsūdzētā lēmuma atcelšanai.

Līdz ar to, tiesa saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13} trešo daļu pilnībā pievienojas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2017.gada 3.marta lēmumā Nr.446 norādītajai motivācijai un atzīst, ka izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams, tā kā sūdzībā norādītie apstākļi, atspēkoti 2017.gada 3.marta lēmumā. Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa nekonstatē likumīgu pamatu atcelt pārsūdzēto lēmumu, līdz ar to tiesa atzīst ka sūdzība atzīstama par nepamatotu un ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8}panta astoto daļu, 243., 244., 288., 289.^{6}, 289.^{12}, 289.^{13} pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. B/ sūdzību un atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2017.gada 3.marta lēmumu Nr.446. Administratīvās pārkāpumu lietas materiālus atgriezt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldei.

Spriedums sastādīts 2018.gada 20.februārī un pieejams tiesas kancelejā 2018.gada 21.februārī.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā - 2018.gada 21.februāra, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese A.Zute